

JEGYZŐKÖNYV

Készült: Monorierdő Község Önkormányzat Képviselő-testületének Oktatási, Kulturális és Ügyrendi Bizottsága 2016. november 28.-án 15:00 órai kezdettel a Polgármesteri Hivatal tanácskozótermében megtartott rendkívüli, nyilvános üléséről.

Jelen van: Borbás Elvira bizottság elnöke, Dzsupin Imréné bizottsági tag (2 fő)

Tanácskozási joggal megjelent: Sente Béla polgármester, Gaálné Czinkos Judit aljegyző

Meghívottak: Csóka Géza, Gál Viktor, Nagy Renáta, Timkó József, Pergel-Rácz Éva, Balogh Szabolcs, Höfler Judit

Borbás Elvira bizottság elnöke: tisztelettel köszönt mindenkit az Oktatási, Kulturális és Ügyrendi Bizottság 2016. november 28.-án 15:00 órára összehívott rendkívüli, nyílt ülésén. Az ülést megnyitja, megállapítja, hogy a Bizottság határozatképes, a bizottság 2 tagja jelen van. Jegyzőkönyv-vezetőnek Tóth Tündét, jegyzőkönyv hitelesítőnek pedig Dzsupin Imréné bizottsági tagot kéri fel. Aki ezzel egyetért, kézfelemeléssel jelezze.

Az Oktatási, Kulturális és Ügyrendi Bizottság 2 igen – egyhangú – szavazattal elfogadta a jegyzőkönyvvezető és a jegyzőkönyv-hitelesítő személyét.

Borbás Elvira OKÜB elnöke: egy napirendi pont van Csóka Géza Régi Újfalu című könyvének bemutatója. Aki egyetért a napirendi ponttal, kézfelemeléssel hagyja jóvá.

Az Oktatási, Kulturális és Ügyrendi Bizottság 2 igen – egyhangú – szavazattal az alábbi napirendet fogadta el mai rendkívüli, nyilvános ülésére:

1.) Csóka Géza Régi Újfalu című könyvének bemutatója

Borbás Elvira OKÜB elnöke: tisztelettel köszönti a jelenlévőket, köszönti Csóka Gézát, aki a délután fénypontja ma. Köszönti Nagy Renáta újságírónt, Timkó Józsefet, Höfler Juditot és a jelenlévőket. Külön köszönti polgármester urat.

A jelen sokkal tartozik a múltnak és ha ezt a tartozást ki nem egyenlíti, a jövőtől sem követelhet. Jókai Anna fogalmazza meg ezt a gondolatot. Az Oktatási, Kulturális és Ügyrendi Bizottság elnökeként, pedagógusként, monorierdőiként közösségük szempontjából létfontosságúnak tartja múltunk és kultúránk megőrzését. Megőrizni azonban csak azt tudják, amit feltárnak, megismernek. Mindannyiuk örömeire szolgál, hogy a lakosok között vannak olyanok, akik önként vállalt feladatnak érzik Monorierdő helytörténetének alapos felkutatását. Közéjük tartozik Csóka Géza is, akit több mint egy évtizede próbálja feltárni a település történetének írott emlékeit. Ennek a hosszú kutatásnak az eredményeként született meg a Régi Újfalu című könyvének kiadványa, melyet a bizottság tagjainak és a jelenlévők számára mutat be először. A mű jelentősége azért is óriási, hiszen Monorierdőről még nem jelent meg önálló, helytörténeti témájú könyv. A bizottság részéről már korábban megfogalmazott igény, hogy múltunk megismerése, a közösségi összetartozás erősítése érdekében jelenjenek meg publikációk, helytörténeti témában. Az Oktatási, Kulturális és Ügyrendi Bizottság ezért is kezdeményezte ebben az évben egy olyan helytörténeti témát is magában foglaló könyv kiadását, mely Monorierdőről eddig felkutatott tudásanyagot gyűjti egybe. Ennek a könyvnek lenne egyik alappillére Csóka Géza Régi Újfalu című könyvének kiadványa. Csóka Géza egy olyan nemes feladat mellett kötelezte el magát, amely nem csak saját maga, de egy egész

közösség számára jelenti a kulturális fejlődést. A Régi Újfalú ugyanis egy olyan hiánypótló mű, amely valami újat jelent alkotója és Monorierdő történetében, szellemi életében. Ezúton is megköszöni Csóka Gézának, volt tanítványának, hogy sok ezer munkaórát szentelt életéből településük múltjának felkutatásában. Átadja a szót Csóka Gézának.

Csóka Géza: bemutatja a könyv egyik fejezetének íróját, ő Gál Viktor, aki ceglédi születésű és ott is lakik. Úgy ismerkedtek össze, hogy együtt jártak a szegedi tudományegyetem történelmi szakára, mind a ketten elvégezték és anno megbeszélték, hogy lehetne készíteni egy helytörténeti művet. Most Gál Viktor vállalkozott arra, hogy az ősidőt mutatja be. Konkrétan ez a Krisztus előtt VI. évezredtől egészen a honfoglalás koráig. Úgy érzi, hogy ez egy hiánypótló rész a könyvön belül. Erről Viktor tudna beszélni, nincs konkrét adatuk, ami azt mondja ki, hogy vannak olyan leletek, amelyek bizonyítanak egyértelműen, hogy itt az Újfalú, Monorierdő esetében állandó lakott település volt, viszont Monor környékén, a Paplapon vagy a Kenderes-alján, ami nem messze található tőlük, konkrétan bizonyított. Gál Viktort megkéri, hogy erről szóljon pár szót, azért szeretné vele kezdeni, mert ő mindennek az alapja és erre épül időrendben a könyv további fejezete.

Gál Viktor: a problémát egyrészt az írásos források hiánya okozza. A tárgyi emlékek pedig nem meghatározóak Monorierdőre, konkrétan erre a területre, vagy akár az előd településekre. Azok a szórvány leletek, amelyeket sikerült eddig megtalálni, ezek igazából Monor, Pilis, Üllő, ez a határ, ez a környék és nyilván akkor az ember nem egy fixen letelepedett életmódot folytatott, hanem folyamatosan vándoroltak az akkori élettani igényüknek megfelelően. Ez a rész egy általánosságokat bemutató, lehetőleg a helyi specifikus dolgokra koncentrálva, de mégis csak egy általános, egy észak Alföld vagy dél Pest megye, Monor környéke, Pilis környéke történetével foglalkozik. Pontosan azért, mert jelen pillanatban semmiféle tárgyi bizonyíték nincs, ami azt igazolná, hogy Monorierdő jelenlegi területén vagy az előtelepülés területén bármiféle letelepedett életmódot folytató közösség élt bármikor a Krisztus előtti VI. évezredtől kezdve a honfoglalásig. Az egészen bizonyos, hogy ezt a területet is használták, ezt a területet is élték. Erre utalnak a környező településeken vagy a szűkebb, tágabb környezetben talált leletek. Erre utalnak azok az írott források, amelyekkel a Római Birodalom idejéből, ha áttételesen is, de rendelkeznek. Ennek alapján próbálták meg felépíteni ennek a szűkebb környezetnek az őstörténetét. E nélkül nem tudnák értelmezni a későbbi történeteket sem. Az tény, ezt le kell szögezni, hogy ezek nem kövevésett dolgok, amik itt leírásra kerültek. Kicsi szerencsésük van és ha előbb-utóbb elkészül a 4-es út, minden útépitést megelőznek a régészeti feltárások, ha szerencséje lesz Monorierdőnek, itt is sikerült valamit találni és abban a pillanatban, amit leírt, akár a múlté is lehet, hiszen sikerül valami olyan dolgot találni, ami egyértelművé teszi ezeket a dolgokat. Inkább elgondolkodtatónak, vitaindítónak szánta ezt a részt, még egyszer leszögezve azt, hogy sajnos kénytelenek bizonyos fokú általánosságokban gondolkodni, bizonyos fokú általánosságokat leírni. Természetesen, amit leírtak az mind tényekkel, leletekkel, írott forrásokkal igazolt tény, de ettől függetlenül abban a pillanatban, ha itt is sikerül valamit találni, akár az egész fejezetet újra lehet írni és kívánja, hogy sikerüljön valamit találni. Azért hála Istennek a Kárpát-medencében nem lehet úgy két méterre leásni, hogy valamit ne találjanak, miért lenne pont ez a környék kivétel alóla. Csak lehet, hogy éppen ez ideig nem sikerült megtalálni vagy éppen elkallódott az idők folyamán. A maga részéről az őstörténettel foglalkozó részt a honfoglalás korával zárta le. Innentől kezdve már a könyv a Régi Újfalú településről, Monorierdő őseről szól. A kutatásuk nem ért véget, ami lelethez hozzájutottak akár a ceglédi múzeum raktárában, akár Monoron a helytörténeti gyűjteményben, akár Üllő környékén, ezek mind, mind a Paplapon, illetve a Kenderes-alja környékéről származó leletek, illetve Pilis határából. Jó eséllyel várhatják azt, hogy hátha itt is találnak valamit. Abban a pillanatban, amit itt leírtak

kézzelfoghatóvá válik és kézzel fogható bizonyítékok kerülhetnek majd, akár egy leendő helytörténeti kiállításra is. A maga részéről örül és nagyon büszke arra, hogy Csóka Géza barátja munkáját, ha mással nem, legalább ennyivel tudta segíteni. Hálás érte, hogy megkérte őt, vegyen részt ebben a projektben. Meglátják, hogy hová sikerül fejleszteni, hiszen nem ért véget a könyv ezzel a kiadással, úgy gondolja, hogy még vannak benne lehetőségek. Hátha sikerül egy olyan kiadványt életre kelteni, létrehozni, ami majd a későbbiekben egy helytörténeti kiállítással kiegészítve egy igazi kis ékköve lehet ennek a kis területnek, ennek a kis régiónak. Az ő része csak az általánosságokra terjed ki, igazából neki a könyvbemutatóval kapcsolatban sem az előadásban, sem más egyébben nem kell részt vennie. Ha kérdés van, arra szívesen válaszol.

Csóka Géza: a kivetítőn láthatják a könyv egyes részeit, ez már a nyomdakész változat. Körbead egy példányt, amit lapozgatni lehet, mivel értelemszerűen nem fog mindent megmutatni. A könyv kb. 170 oldalas. Nagyon szépen köszöni Szente Bélának és Borbás Elvirának, hogy hozzájárultak avval, hogy egy nagyon szépen megfogalmazott köszöntést írtak ehhez a könyvhöz. Ezek után kezdődik el az ő általa kimondott bevezető. Ezt követi egy kisebb földrajzi kiegészítés. Utána következik Viktornak a dolgozata kibővítve. A következő a III. fejezet lesz. Itt az Árpád korról, amiről szintén kevesebb információjuk van, írásos szinte semmi, hanem összesen két darab ásatás, ami Blaskó Mihályné telkével szemben volt egy, meg Sztahó János telkén és a Kucsera tanyán, amit találtak és a strandfürdő területén is volt Árpád kori leletük, ez főleg erről szól, plusz azokról a felmerülő problémákról, amit szeretne szombaton bemutatni egy-két példával, miszerint Újfalú akár egy megyén belül is, több helyen fordult elő, Váckisújfalu, Tiszaújfalu. Volt rengeteg olyan probléma, amit úgy gondolt, hogy be kellene mutatni a könyvön belül, hogy tisztázzák azt, mi az, ami hozzájuk tartozik és mi az, ami nem. Viktor esetében is, ahogy mondta, bármi, bármikor megdőlhet, ha találnak leletet, vagy olyan dokumentum kerül elő, ami azt bizonyítja, hogy ez mégsem hozzájuk tartozik. Semmi gond nincs vele, a könyvön szeretné, ha igen is vitatkoznának. Tudja azt, hogy nem egy 100 %-os művet fog kiadni a kezéből, mert 5 év, 10 év múlva lesznek olyan pontok, amik megdőlnek. Azért örül annak, hogy végre ez megjelent, mert van egy alap és erre majd később is lehet építkezni. Tavasszal a bizottság ülésén elhangzott, hogy készülöben lesz majd az önkormányzat részéről egy krónika, egy gyűjteményes kötet és ez alapnak tökéletesen jó lesz. Remélik, hogy addigra még több információt fognak tudni. A könyvet nem tudta és nem is szerette volna képekkel teletűzdelni, úgy érezte, hogy egy-két képet érdemes feltenni az adott fejezetekhez. A IV. fejezet a legfontosabb, ebből származik az első írásos emlékük 1324. március 23. Ez nem feltételezi azt, hogy nem volt előbb Újfalú, de ez egy rettenetesen fontos dolog, a könyvbe beillesztette, hogy ez a monori helytörténeti kiállításon található, ami egy másolat, de úgy érezte, hogy mindenféleképpen szerepeltetni kell a műben, ugyanúgy, mint a következőt is 1347-ből. Nem szeretne minden egyes évszámot felsorolni. Ezt a december 3.-i szombati előadáson sem fogja tudni megtenni, mert szétfeszítik az előadás keretét, ezért úgy gondolta, hogy az előadást megpróbálja úgy megtenni, hogy legyenek benne olyan tények, amelyek kellenek, hogy legyenek. Azon kívül inkább érdekességeket fog bemutatni. Egy példát említ meg, hogy 1332-37-ben készített egy pápai tizedjegyzéket, aminek az volt a lényege, hogy a keresztes hadjáratok idején, amennyi pénzt össze tudtak szerezni, majd persze visszajuttatják Jeruzsálemnek a befolyt pénzből, ez volt az elméleti rész, gyakorlatban pedig Európát végig pusztították. Magyarországon nagyjából tudják, hogy bizonyos településeken egy plébánosnak, ebben az esetben náluk Újfaluban volt egy Pál nevezetű plébános, akinek egy márka volt a fizetsége egy évben, ami nem jelentett sokat. Ezt azért említi meg és vitát is indíthat, mert nem tudják, hogy melyik Újfaluról van szó. Három könyvet olvasott és mindhárom mást mond. Akkor is belefoglalta, mert úgy érzi, hogy ez Újfalut akkor is megvilágítja, lehet, hogy később előkerül egy olyan dokumentum,

ami azt bizonyítja, hogy ez az ő Újfalujuk. Ez még mindig az Anjou és a Jagelló kor. Hála Istennek rengeteg oklevél felkerült, megtalálta és ezen kívül monori írások is a segítségére voltak. Biztos sokan ismerték Dr. Vitálsné Zilahy Lídia írásait, aki Monor történetével is foglalkozott, ezt is beépítette, mert valamilyen szinten Monorierdővel is foglalkozik. Ezt majd december 3.-án részletesen elmondja. Számra ez a fejezet, ez a korszak volt a leglényegesebb, ez volt a kedvence. Földrajz szakon végzett az egyetemen, úgy gondolta, hogy egy kicsit többet hozzá tud tenni, mint ami a vikipédián található, illetve a Monorierdő honlapon, de a Viktor témájához nem nyúlt hozzá. Szerinte nagyon jól sikerült, ha elolvassa mindenki, talán megerősíti. Minden egyes fejezet végén egy felhasznált irodalomjegyzéket, bibliográfiát találnak, ami kizárólag Monorierdőre vonatkozik. Ezen kívül külön szedte először a könyveket, utána a periodikákat, az újságokat és a végén pedig az internetes hivatkozásokat. Minden egyes fejezet végén van egy képjegyzék is, a végén a függelékbe nem tett bele. A következő fejezet az oszmán adminisztrációról szól. Ezt mindenféleképp ki akarja emelni az előadásban, ugyanis a 2. résznél szerepel, hogy volt összeírás 1559-ben, és tudnak neveket is említeni. Közel 500 évvel ezelőtt tudják, hogy volt itt Borbás, Kovács, Német, Móricz nevű. Az utolsó két évben minden nap foglalkozott ezzel a szöveggel és gondolattal. Fontos volt neki megnézni, hogy Monoron volt-e Szalai vagy Kaszás? Lehet, hogy összefonódás volt, rengetegen ideházasodtak vagy odaházasodtak. Ezt mindenképp szeretné kiemelni, mert Monoron van az I. világháborús emlékműn nevek, vagy a II. világháborús emlékműn nevek, a Rákóczi szabadságharcról is tudnak, 1948-49-ről nem is beszélve. Monorierdőnek ez nem adatott meg, nem is volt állandó lakott település, Monorhoz tartoztak, inkább puszták voltak, ahol dolgoztak rajta. Viszont az nagyon fontos, hogy 500 évvel ezelőtt rengeteg családot megismerhettek. Ez további kutatásra is sarkalhatja az embert, mert mindenhez ő sem tudott hozzászólni. Az Oszmán korszakban rengeteg lábjegyzet lesz, rengeteg évszámhoz csatolva. Első körben az volt a meggyőződése, hogy ami van, amit fel tudott kutatni és megtalált, azt megpróbálta belevegyíteni. Igyekezett érthetően leírni mindent. 1562. január 3.-án I. Ferdinánd király Viczmándi Tamás Gáspár, Perselyi Meleg Boldizsárt és Szilasi György nemeseket érdemeik elismeréséül az őseik által bírt alábbi birtokokban, amelyre vonatkozó oklevelek elvesztek, új adomány címen megerősítette. Itt van a furcsaság, hogy Csév, mint Csévharaszt Újfalú, és Pánd és Pilis birtokrészben. Ő eddig nem is tudott róla, hogy itt birtokosok voltak, amíg fél éve rá nem bukkant az interneten. A függelék részben a kezdetektől 1324-től, meg egy kicsivel előtte tudják, hogy ki volt birtokos, még birtokos listát is csinált. Szerinte érdemes volt ez összehangolni és összeírni. Térképek is segítik, hogy pl. hány háztartás lehetett ekkor, ami a szövegben megtalálható. Az érdekes dolgokról mindenképpen szeretné beszélni. A 103. oldalon egy rettenetesen hosszú szöveg található, ez birtokleírás 3 oldalon keresztül, ahol birtokrészeknek és határrészeknek a neve szerepel. Az 1600-as évek végén megemlíti Dinnyés halmot és a második katonai felmérésnél is szerepel. Ez fontos lehet a későbbiek folyamán, hogy tudják azonosítani a határtelepüléseket, határrészeket, nagyon jó, hogy ezeket megőrizte az utókornak egy-két krónika. Beszél majd ebben a részben a reformációról is majd.

A következő rész: Monorhoz tartozunk. Előzőleg úgy volt, hogy 1690. után nincs semmi, puszták. Amit két évvel ezelőtt előadott ugyanebben a teremben, már megdőlt, mert annyi információ jött össze és itt is tudnak mondani neveket, itt is lesznek határleírások. A legalján kezdődik 1724. márciusa, 2 oldalas és ebből is sok mindent megtudhatnak. Az érdekességeket ezzel kapcsolatban is szeretné majd elmondani.

Mária Terézia úrbéli rendeletében is szerepelnek, illetve 1771-ben a rovásadó összeírásban. A XIX. századból nem sok minden maradhatott fenn, kivétel Borzsák Endrének a visszaemlékezései, amit a Monorért Baráti Kör adott ki két évvel ezelőtt egy gyűjteményes kötetet és ebben talált információkat Monorierdővel kapcsolatban. 1848-ban Monorierdő mellett szüzugyula volt, a sertések számáról is tudnak információkat. Kiderült, hogy a

gyepürész Monor és Monorierdő között volt. Mindenki tudja, hogy Újfalunak hívták Monorierdőt régebben, de előfordul Borzsák Endrénél, aki rengeteg idős emberrel beszélgetett már a XIX. században és megemlíti azt, hogy aranyos Újfalun, na de ez, honnan jött? Van rá egy válasz, Pesti Frigyesnek a kéziratos helynévtárában, hogy ezen erdő és környéke hajdan aranyos Újfalun volt. Az első rész magának a településnek a történetének a magva. A 2. részben nem véletlenül írta oda Monorierdő, illetve Újfalun történetéhez, első körben a középkori templomok a monori járásban. Itt egy kicsit kibővítette, mert úgy gondolta, hogy Cegléd környékét is érdemes lenne megjegyezni, illetve az egyik kollegája, aki Tápiógyörgyén lakik Szolnoktól nem messze, tudnak az egyik legrégebbi faház templom építéséről, ami közel 1000 éves. Újfalunak volt egy temploma, először 1465-ben említik meg, ami valószínű, hogy régebbi volt, mert Sasvari Istvánnak zálogba adták és akkor már romos volt a templom. Ehhez képest a XIX. század végéig lehetett látni, túlélt 500 évet, csak már elhagyott volt. A régi Váci egyházmegye, hajdan volt Pest megye térképekkel mutatja be, hogyan lehettek ilyen területek és ekkorák. A monori járás templomai normális betűmérettel, nem dőlttel szerepelnek, viszont itt van egy pár dőlt rész, pl. Gyál, vagy Hernád, ami nem közvetlenül a monori járáshoz tartozik, ezeknek is megemlíti, hogy 1409-ben vagy 1427-ben volt temploma. A konkrétumokat építette bele a dolgozatba. A dolgozat elején megemlíti, hogy három nagy könyvből dolgozott, ez Tari Editnek a munkája, Gyurkó Jánosnak a munkája, aki már nem él közöttük és Dr. Báalba József Nyáregyháza, Csévharaszt történetével kapcsolatban kutatott, ő is szép nagy helytörténeti művet írt meg. Ebből a három könyvből rakta össze lényegében ezt a dolgozatot.

Itt rátért már Monorierdőre is. Az alapkonceptiója az, hogy hasonlíthatott a pótharaszti templomhoz, amit a mai napig is lehet látni, mert a nyugati támpilléret megmentették az utókornak. Az egyetlen egy ismert darabja a monori Helytörténeti Kiállításon szerepelt, a tulajdonosnál, Soltész Péternél látta utoljára. Ami itt volt található a MOL kúttal szemben a 4-es másik oldalán, amikor volt a Kucsera tanyán ásatás, akkor ott találtak kőmozsár tartót, ami a templomhoz tartozott. Ha egyszer itt lesz helytörténeti kiállítás, megpróbálja elkérni Soltész Pétertől, mert úgy érzi, hogy ide tartozik.

Van egy rész a településtérképeken, amit az előadás elején fog megmutatni, a legfontosabb Lázár Deáknak a legelső Magyarország térképének, ami 1528-ban készült állítólag, ebben ők szerepelnek itt. Ezt kevesen mondhatják el magukról. Szerepelt Iller, ami Üllő, vannak fogódzkodási pontok, szerepel Cegléd és Mikebuda is. A térképen közel 1500 építménynek a rajza látható, illetve településnevek. Ennél persze sokkal több létezett akkor. A térképen látnak egy építményt, ami templomra hasonlít. Beszélgetett dr. Prihák Katalinnal, aki az OSZK térképészetének egyik vezetője, a Lázár-Deák térképnek a legnagyobb magyarországi szaktudója. Kiadott egy könyvet 2014 decemberében pontosan erről. Vele drótposta címen keresztül folyamatosan beszéltek. Azt mondta neki, hogy hiába lát ott egy templomot, akár Cegléd környékén egy kisebb várat vagy máshol csak egy házat, még nem biztos az, hogy ez azt is jelentheti. Lezárta a kéziratot és két hete jelent meg a szolnoki ásatásoknál, ahol a várat keresik, ők viszont azt bizonyítják, hogy Szolnoknál tökéletesen megegyezik a térképen ábrázolt építménynek az alapja, amit most találtak, mint ami a térképen van. Most ott tartanak, hogy valaki, aki nem tudja hány diplomával rendelkezik, azt mondja, hogy biztosan nem az, a régészek meg azt mondják, hogy biztosan igaz. Ő szeretné hinni, hogy ez az Újfalui templomnak a térképe és legyen is így. A tervek már megvoltak 200 évvel ezelőtt, hogy a Dunát és a Tiszát össze akarták hozni, majd meglátják, hogy mi lesz belőle.

Újfalunak a birtokosairól csinált egy függelékét. Kisebb szövegeket írt hozzá, hogy ne csak felsorolás legyen. Külön vette az elejét a Jagelló kortól egészen Mátyás királyig és utána csinált egy Oszmán korszakot és utána időben néhol megegyező, néhol tovább lépve egy Habsburg utalom alatti részt és van egészen 1933-ig. Zlinszki Zsolt és Timkó József tanár úr az iskolával foglalkozik, amit 1933 előtt épült, ő ebbe már nem ment bele. Csak megemlíti,

hogy 1933-ban az egri káptalan parcellázta Monorierdő területét, gyakorlatilag lemondott róla, így fejlődik ki lassan önálló településként egészen 2006-ig, amikor valóban teljesen önállóak lettek. A végére egy utószót és egy köszönetnyilvánítást hagyott és a tartalomjegyzéket. Az előadást szeretné felépíteni úgy, hogy érdekességek legyenek benne, nem szeretne mindent elmondani, azért a könyvet is olvassák el.

Borbás Elvira bizottság elnöke: köszöni szépen. Megkérdezi, hogy a jelenlévők kívánnak-e szólni ehhez a témához?

Szente Béla polgármester: csodálattal hallgatta végig az előadást. Nagyon örül annak, hogy egy fiatal ember ilyenre adja a fejét, mert tényleg a múlt nélkül nincsen jövő és jelen. Nagy várakozással várja, hogy mikor forgathatja írott formában is a kezében ezt a könyvet. Ezt a sok időt és munkát, amit arra szentelt, hogy a történetüket és a környéküket bemutassa annak ellenére, hogy még megdőlhettek teóriák, akkor is egy olyan alapot tesz le, amivel véleménye szerint a történelemben beírta most a nevét. Mindannyian, akik részt vettek ebben a munkában, beírják a nevüket a történelemben. Köszönik.

Csóka Géza: Megköszöni, hogy az önkormányzat felkarolta ezt és a meghívótól a plakátig részt vett a szervezésben. A könyvvel kapcsolatban egy budapesti Atlantisz nevű nyomdához ment, akik szép munkát csináltak. Ő is szeretné már a kezében fogni a könyvet. 100 példányt csináltatott, erre volt keret. Nagyon reméli, hogy el fog fogyni, hat eleve biztos, mert a Széchenyi könyvtárnak eleve le kell adnia 50 példány megjelenetés feletti megjelenés esetén. Ha elfogy a 100 db könyv, felírja magának, hogy kinek kellene még belőle és fog csináltatni még.

Borbás Elvira bizottság elnöke: köszöni szépen. Úgy gondolja, a jelenlévők nevében mondhatja, alig várják, hogy a kezükbe foghassák ezt a könyvet és elolvashassák. Köszöni, hogy a bizottsági ülésen hallhattak először erről a történelmi jelentőségű könyvről. Még egyszer megköszöni Csóka Géza munkáját, türelmetlenül várják a december 3.-i előadását, a könyvbemutatót. Mindenkit szeretettel várnak oda is. Megköszöni a jelenlévőknek, hogy itt voltak.

Timkó József: megkérdezi, hogy 3.-án a könyvbemutatón már megvásárolható lesz-e a könyv? Ha igen, akkor kb. milyen áron?

Csóka Géza: neki 3.000.- Ft-ba került az előállítás, ennyiért fogja adni.

Timkó József: azért kérdezi, mert megkérték többen is, hogy mivel nem tudnak eljönni, vegyen belőle nekik is. Az is elképzelhető, hogy a Pilisen feltárt leleteknek lehet valami köze ehhez? Nem tudja, hogy Gál Viktor tud-e erről? Esetleg a ceglédi múzeumban lehet valamit találni erről a feltárásról.

Gál Viktor: amikor a múzeum raktárába bekerültek ennek a régióknak a leletei, a kategorizálás nem sikerült valami fényesen. Egy dobozban benne van minden és abból kell kiválogatni, ami Monorierdőre vonatkozik. Nyilván nem a múzeum mostani vezetősége tehet arról, hogy ez így alakult. Gondolja sem ember, sem idő nincs arra, hogy ezt apránként szétválogassák és a megfelelő helyre tegyék. Kutatóként beesni egy ilyen raktárba, ahol a kezébe nyomnak 4 db felcímkézett dobozt, hogy tessék, ebből válogassa ki azt, ami szerinte Monorierdőre vonatkozik. Lefényképezték azt, amit tudtak, amit találtak és amit érdekesnek találtak erre. Igazából túlságosan beazonosítani nem nagyon lehetett a dolgokat. Ha egyszer a raktárban

rend lesz és megfelelő dobozokba kerülnek a leletek, valószínűleg sokkal könnyebb lesz kiválogatni azt, amit tematikusan specifikusan ide tartozik. Az ő része általánossága lesz ennek a régiónak, mert egyszerűen nem tudják szétválogatni, a szakemberek sem tudják szétválogatni és az eltelt időben nem javult a helyzet, csak romlott. Patai Róbert úrtól nagyon sok segítséget kaptak, de ő is csak annyit tudott tenni, hogy levette a négy dobozt, ami erre a környékre vonatkozott. Nem tudott róla semmit, ami itt a 60-as években történt, egykorú velük, nagyon fiatal, úgy helyezték át ide Ceglédre, ha jól emlékszik, akkor Vácról. Ha egyszer vállalkozik rá egy kutató, a múzeumtól minden segítséget megkap, szó nélkül segítenek amiben tudnak. Per pillanat ennyi, egyelőre itt áll a történet.

Szente Béla polgármester: szombaton 4 db könyvet szeretne vásárolni, egyet magának, egyet ajándékba, valamint az önkormányzat vásárolna egyet és egyet pedig a testületnek.

Csóka Géza: tiszteletpéldányokat azért szeretne adni, nem nyereszkesen van a hangsúly, a barátjának meg tudja mondani, hogy hány nevet írtak össze, de persze, azért tesznek félre.

Szente Béla polgármester: pontosan azért szeretné támogatni ezzel a munkáját, mert tudja, hogy sok munkával és nem kevés anyagi ráfordítással járt ez.

Csóka Géza: neki ez egy álma volt, erre félretett pénzt.

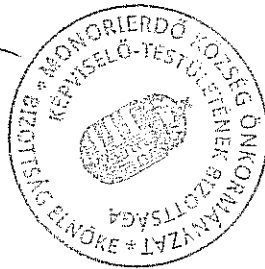
Timkó József: szívesen kifizetik, ez nem okoz anyagi gondot.

Borbás Elvira bizottság elnöke: köszöni szépen, hogy eljöttek. Az ülést 15.50 órakor bezárja.

K.m.f.

Borbás Elvira

Borbás Elvira
bizottság elnöke

Dzsupin Imréné

Dzsupin Imréné
jegyzőkönyv-hitelesítő

